

11

Think – Pair – Share: alternativna mogućnost pripremanja za razgovor u grupi

Cilj

Uz pomoć jedne metode kooperativnog učenja učenicima se daje potpora u pokušaju da steknu prvi uvid u neki razgovor i da na koordinisan način planiraju svoj doprinos temi.

1–6. razr.

15–40 min.

Napomena:

- *Think – Pair – Share* je poznat i široko rasprostranjen oblik kooperativnog učenja. Sastoji se od tri koraka:

1. (samostalno) razmišljanje
2. diskusija o rezultatima udvoje ili utroje
3. zajednička prezentacija rezultata u plenumu.

Kada se primeni na oblast vaspitanja korektnog vođenja razgovora, ova metoda pomaže u razbistravanju i planiranju sopstvenih misli i priloga diskusiji i pre nego što ona počne.

- Ova metoda je veoma srodna vežbi predstavljenoj pod br. 10. Iznosimo je kao posebnu vežbu pre svega zbog razreda koji već iz drugih konteksta (redovne nastave, drugih predmeta) znaju za *Think – Pair – Share*. Ovde je moguće i treba razlikovati tri faze, koje treba jasno predstaviti i razlikovati ih jednu od druge.

Tok:

- N najavljuje temu razgovora (za primere vidi gore pod br. 10).
- Faza *Think*: Đaci samostalno zapisuju svoje misli o temi razgovora na papir. Moguća pitanja na koja bi U trebalo da odgovore (zapisati ih na tablu):
 - Koja je tema razgovora? Šta je cilj?
 - Koje misli i slike ti padaju na pamet u vezi s tom temom?
 - Kakva su tvoja iskustva s temom?
 - Šta već znaš o ovoj temi?
 - Šta je tebi važno u vezi s ovom temom?
 - Koja te pitanja zanimaju u vezi s ovom temom?
- Faza *Pair*: U grupama po dvoje ili troje, U jedni drugima uz pomoć beležaka predstavljaju i objašnjavaju svoja razmišljanja. Pokušavaju da razreše nejasnoće putem detaljnijih pitanja i objašnjenja. U ovoj fazi se razjašnjavaju i pitanja u vezi s prvim jezikom (nedostajući pojmovi itd).
- Faza *Share*: Sedanje ukrug; U iznose svoja razmišljanja, iskustva ili pitanja u razgovoru s grupom (celim razredom ili grupom na istom nivou znanja). Moderaciju preuzima N ili – ako je moguće – neki U.
- Eventualno „metadiskusija“ o a) pojedinim koracima vežbe, b) kvalitetu razgovora i eventualnim problemima. Pri tom treba obavezno govoriti i o pitanjima i teškoćama u vezi s jezikom (šta se i kako može popraviti u pogledu kompetencije učešća u razgovoru na prvom jeziku).